

ПОВЕЋАТИ ИЗНОС
ПОЗАЈМИЦА

стр. 6

КРЕНУЛО ЈЕ, АЛИ...!!!

стр. 20

ДОСЛЕДНИ У СПРОВОЂЕЊУ
ПОЛИТИКЕ СЖС-а

стр. 4

ЗАЈЕДНО ДО БОЉЕГ ИНФОРМИСАЊА

„Ja се не слажем нити с једном речи коју си изговорио, али
ћу до смрти бранити твоје право да их изговориш“

Волтер

Владимир Радојевић

Без обзира на све потешкоће на које наилазе чланови Комисије за информисање, образовање и издавачку делатнос СЖС, настојимо да испунимо своју основну статутарну улогу, а то је благовремено и објективно информисање чланства.

Поред листа „СИЖЕ“ чланство и сви заинтересовани, о актуелностима на терену, предузећу и синдикату, могу се упознати и преко сајта СЖС.

У циљу боље информисаности и ефикаснијег прикупљања информација са терена, комисија за информисање, образовање и издавачку делатност, донела је одлуку о задужењима сваког члана комисије.

С обзиром да комисију чине представници свих JCO (грана) СЖС, а стицајем околности сви живе и раде на целој територији „Железнице Србије“, усвојен је предлог да председници синдикалних организација и чворних одбора СЖС са терена, ако желе да путем листа „СИЖЕ“ информишу колеге из СЖС о активностима својих организација, могу благовремено да се обрате члановима комисије и сарадницима према овој одлуци:

Биљана Кикић (ЗОП Кикинда) је задужена

за чвор Кикинда – Зрењанин, Милоје Перић (вуча возова Рума) за чвор Рума, Звонимир Мишић (СП Суботица) за чворове Суботица – Сомбор, Горан Ђорђевић (ЗОВС Ниш) за чворове Ниш – Зајечар, Снежана Солдо (Превоз путника Београд) и Вера Арсенијевић (вуча возова Београд) за чворове Београд – Панчево, Миле Урошевић (ЕТП Нови Сад) за чвор Нови Сад, Владимира Радојевић и Драган Васиљевић (ТКП Краљево) за чворове: Краљево, Лапово, Ужице, Ваљево, Пожаревац и Косово Поље.

Поред тога, комисија позива све заинтересоване чланове СЖС, све оне који имају идеје предлоге и сугестије везане за лист „СИЖЕ“, да се јаве редакцији листа.

Такође, лист „СИЖЕ“ позива и све оне који имају афинитета, када је реч о писању, да узму учешће и дају свој допринос.

Надамо се да ћемо темама са јасним и концизним аргументима, провереним чињеницама, занимљивим подацима, уверљивим ситуацијама и њеним актерима, уз објективност, умереност и без сенционализма, заједно допринети бољем квалитету „СИЖЕ-а“ и тако успешно наставити петнаестогодишњу традицију нашег листа.

Фото: Теча са Дунава

МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

ДЕЛЕГАЦИЈА СЈС У ПОСЕТИ РУМУНСКИМ КОЛЕГАМА

Делегација Синдиката железничара Србије, на позив Федерације државног железничког синдиката Румуније, поводом обележавања двадесет година постојања и рада овог синдиката, боравила је у Румунији

На позив Федерације државног железничког синдиката Румуније, поводом обележавања двадесет година постојања и рада овог синдиката, делегација Синдиката железничара Србије, коју су чинили заменик председника Милорад Вемић и генерални секретар Предраг Спасић, боравила је у Румунији од 12. до 15.09.2012. године.

Посета румунским колегама, поред свечаног, имала је и радни део у коме су анализирани активности везане за проблеме реструктуирања железница двеју земаља, положај запослених, предности и мане чланства у европској унији и многа друга питања од значаја за даљи развој железнице у овом делу Европе. Имали смо прилику да се упознајмо са стањем дела инфраструктуре и возних средстава Румуније, као и са организационом структуром

румунских железница. На жалост, мора се констатовати да су у многим сегментима далеко испред нас, нарочито када је у питању стање инфраструктурних капацитета, број и квалитет возних средстава, нарочито у путничком саобраћају, као и интензитет железничког саобраћаја. Заједнички је став да је неопходно извршити притисак на железничке управе Србије и Румуније, да се успостави директна железничка веза између две суседне земље и да је недопустиво да нема путничког саобраћаја између Београда и Букурешта. Договорен је наставак петнаестогодишње, веома успешне сарадње два синдиката, кроз билатералне су-

срете, као и кроз учешће у институцијама синдиката железничара Југоисточне Европе. Искористили смо прилику да обавимо разговоре и са делегацијама синдиката железничара Украјине, Мађарске и Чешке, који су такође били гости румунских колега.

Сама свечаност обележавања двадесет година постојања и рада Федерације државног железничког синдиката Румуније, који броји 32000 чланова, одржана је у граду Синаја, који се налази на прузи Букурешт – Брашов, у Трансилванији, на обронцима Карпата. Пред око три стотине учесника ове свечаности, Синдикат железничара Србије је добио посебно признање за досадашњу сарадњу и развој синдикалног железничког покрета на простору Југоисточне Европе. У име Синдиката железничара Србије, на признању се захвалио генерални секретар Предраг Спасић и истакао:

– Учешће СЈС на овом догађају представља наставак веома успешне сарадње и искреног пријатељства два синдиката. Као део региона Југоисточне Европе и синдиката унутар региона, настојаћемо да наставимо сарадњу у циљу решавања заједничких проблема и побољшавања положаја железница Румуније и Србије, као и положаја запослених. Истовремено, као суседне земље, надамо се да ће наша сарадња довести до још успешније сарадње железничких управа Србије и Румуније, у намери да унапредимо и интензивирамо железнички саобраћај у региону.

П. Спасић

ИНТЕРВЈУ

ДОСЛЕДНИ У СПРОВОЂЕЊУ ПОЛИТИКЕ СЖС

Заменик председника СЖС за међународну сарадњу, финансије и информисање Јасминко Пијетловић

III та можете укратко рећи о Синдикату железничара Србије, његовој функцији и задацима у будућности?

— Синдикат железничара Србије је јединствена организација за територију Републике Србије, коју чине чланови организовани у синдикалне организације код послодавца. Синдикат железничара Србије заступа интересе чланства, користећи законске одредбе, Колективни уговор и међународне конвенције, делујући на принципима солидарности, демократичности, одговорности и јавности у раду.

Синдикат железничара Србије је репрезентативни синдикат, који у циљу заштите својих чланова преговара са послодавцем у циљу закључивања КУ, закључује КУ и прати примену КУ.

Синдикат железничара Србије штити права чланства из рада и по основу рада, учествује у активностима за обезбеђивање материјалне и социјалне активности и професионалних права, побољшања услова за безбедност и здравље на раду.

Синдикат железничара Србије се бави другим многобројним активностима, прописаним Статутом Синдиката железничара Србије, као и активностима везаним за текуће проблеме чланства.

Синдикат железничара Србије је члан Савеза самосталних синдиката Србије, као и међународних организација синдиката ITF и ETF (европске и светске федерације транспортних радника).

Синдикат железничара Србије има 5.912 чланова из свих делатности, од укупно 18.453 запослених у АД „Железнице Србије“, с тим да 2.115 запослених нису чланови ниједног синдиката, из чега произилази да смо најмасовнији синдикат, јер је следећи синдикат по бројности, далеко испод Синдиката железничара Србије.

Поред тога што је Синдикат железничара Србије најмасовнији синдикат у предузећу, који

у основи највише средстава из прихода синдикалне чланарине централе усмерава према чланству, иако највећи део чланарине управо остаје на располагању синдикалној организацији.

Из дела прихода који припада централи, СЖС свом чланству пружа бесплатну правну

Активирати чланове одбора у синдикалним организацијама

Посебно бих желео да укажем да је Синдикат железничара Србије, да би своје активности приближио чланству на терену, Статутом предвидео постојање и избор непосредних представника чланства у одборима синдикалних подружница и синдикалних организација.

Управо су они одговорни и у обавези да покушају да реше сваки проблем, а ако то нису у могућности, обавезни су да се питања, од значаја за сваког члана синдиката понаособ или колективно на локалу, као дела предузећа, у најкраћем могућем року актилизују на вишем нивоу организације синдиката.

Томе пре свега служе чворни одбори, јединствене синдикалне организације, комисије СЖС, као радна тела Републичког одбора СЖС, а на крају и путем председништва СЖС, као извршног органа нашег синдиката.

СЖС је формирао неопходну „инфраструктуру“ и обезбедио техничке услове потребне представницима СЖС за квалиитетан рад, на њима је да то искористе на добробит чланства.

помоћ преко адвокатске канцеларије „Калањ“, материјално помаже чланство путем фонда солидарности и позајмица, организује рекреативни одмор у бањама и на мору, а о својим активностима чланство информише путем листа „СИЖЕ“, који излази већ 15 година, као и низ других текућих активности.

Такође, морам напоменути да Синдикат железничара Србије никада није давао лажна обећања, бавио се уценама и притисцима ради омасовљавање чланства, већ је увек реалним приказима стварног стања презентовао збивања у предузећу и поштовао програм и начела свог рада.

Сигурно је да ће у будућности Синдикат жеlezничара Србије са још више напора морати да се залаже за своје чланство и користити све видове законодавне и синдикалне борбе за испуњавање својих захтева.

Председништво Синдиката жеlezничара Србије је донело одлуку да од октобра одржи што више састанака на терену и у непосредном контакту са чланством у синдикалним организацијама, а у циљу реалног појашњења садашњих и планираних активности од значаја за чланство у синдикату и запослене у предузећу.“

Синдикат жеlezничара Србије је члан Савеза самосталних синдиката Србије (CCCC), као и међународних организација синдиката: ЕТФ и ИТФ (европске и светске федерације транспортних радника), шта о сарадњи и активностима на тим нивоима можете рећи?

– Сарадња са CCCC, заснива се на директним контактима Већа CCCC и председништва Синдикат жеlezничара Србије, односно председника Већа CCCC и СЖС и за сада је коректна, уз обострано уважавање и пружање подршке планираним активностима.

Нарочито значајно питања сарадње CCCC и СЖС односи се на активно учешће нашег синдиката у будућим активностима Већа CCCC у социјалном дијалогу са Владом Републике Србије и Социјално економском Савету.

О досадашњој сарадњи са чланицама ЕТФ и ИТФ, нарочито са синдикатима земаља из окружења, чланство смо информисали путем нашег листа „СИЖЕ“, а сарадња са централама ових међународних синдикалних организација се углавном одвија путем учешћа СЖС у реализацији међународних пројеката и тематских конференција (радионица), значајних за ове организације.

Синдикат жеlezничара Србије је активно укључен у рад ЕТФ, а како ће активности СЖС у наредном периоду бити везане за усаглашавање законских аката Србије (а они предмет усаглашавања у парламентарним расправама са законодваним одредбама Европске Уније) и израду Колективног уговора за запослене „Железницама Србије“, занимљиво је чланству показати „Извештај у вези са Европским социјалним дијалогом“, за четири пројекта који су тренутно у реализацији на нивоу ЕТФ:

Пројекти у вези са агресијом и несигурношћу у жеlezничком саобраћају; (односи се на могуће сукобе трећих лица – корисницика услуга у контакту са жеlezничким особљем у путничком саобраћају).

CER/EIM и ETF су у децембру 2011. године започели процес реализације новог заједничког пројекта у вези са агресијом и несигурношћу у жеlezничком путничком саобраћају.

На основу заједничког извештаја CER/ETF

из априла 2011. године, циљ овог пројекта је да се овом проблему доста озбиљније приступи.

Иницијални састанак је одржан 23. и 24. фебруара 2012. године. На овом састанку је разматрано питање дефинисања и покушаја стицања глобалне слике о величини проблема у земљама учесницама, као и практичној политици и мерама које се примењују.

Одржане су три радионице на којима се прављало о три конкретна питања:

Радионица 1: „Мере и процедуре у погледу безбедности“, 22. – 23. мај, Берлин

Радионица 2: „Мере политике људских ресурса приликом решавања питања насиља од стране треће особе“, 26. – 27. јун, Беч

Радионица 3: „Грађански и социјални дијалог и комуникација“, 26. – 27. септембар, Софија.

Уколико резултати пројекта буду одговарајући, социјални партнери у домену жеlezничког саобраћаја ће потписати Заједничке препоруке под називом: „Унапређење безбедности и перцепција нивоа безбедности у контексту насиља од стране треће особе у европском сектору жеlezничког саобраћаја“.

Препознавање психолошких и социјалних ризика у сектору жеlezничког саобраћаја;

Европска комисија је усвојила заједнички предлог пројекта ЕТФ/ЦЕР који је поднет у априлу 2012. године. Академија ЕВА послује у својству директора пројекта.

Иницијални састанак Координационог одбора биће одржан 12. октобра 2012. године у Бриселу. Други састанак Координационог одбора је заказан за 18. децембар 2012. године у Берлину.

Циљеви пројекта су:

- Стицање опште слике о психолошким и социјалним ризицима у сектору жеlezничког саобраћаја;
- Препознавање конкретних ризика у жеlezничком сектору према одабраним занимањима у наведеном сектору;
- Повећање нивоа свести и знања о психолошким и социјалним ризицима;
- Подстицање представника предузећа и радника да предузму превентивне активности;
- Израда Заједничких препорука социјалних партнера.

У склопу пројекта биће организоване три тематске радионице:

- Начин препознавања и дефинисања психолошких и социјалних ризика у складу са обележјима сектора жеlezничког саобраћаја,
- Психолошки и социјални ризици I: Стрес на радном месту у жеlezничком сектору и превентивне методе,
- Психолошки и социјални ризици II: Злостављање и насиље на радном месту и „последице реструктуирања на здравље запослених“;

Пројекат „Друштвени аспекти и заштита запослених у случају промене железничког оператора (актуелно стање);

Најновији предлог пројекта CER/ETF поднет је 4. септембра и сада се чека на усвајање од стране Европске комисије. Академија EVA послује у својству директора пројекта.

На Координационом одбору биће присутни синдикати из земаља широм Европе.

Циљ пројекта је стицање опште слике у вези са актуелном правном и уговорном ситуацијом у погледу социјалне заштите у оквиру конкурентног подношења понуда када је реч о путничком саобраћају и заштити запослених у случају промене железничког оператора.

Биће организоване две радионице:

– Прва радионица ће се усредсредити на постојеће правне и уговорне оквирне услове на европском и националном нивоу како би се обезбедили једнаки услови/ фер конкурентни услови у погледу социјалних и радних околности на одговарајућем тржишту јавног путничког саобраћаја у тренутку објављивања тендера од стране надлежних органа;

– Друга радионица ће се усредсредити на заштиту радника и/или трансфер запослених у случају промене оператора у јавном путничком саобраћају (Обавеза јавног превоза).

Коначна велика конференција која ће бити одржана у Бриселу (око 90 учесника) и која је заказана за септембар/октобар 2013. године привешће крају овај пројекат. Циљ конференције је информисање о исходу пројекта. Комплетан извештај о пројекту биће поднет заједно са спољним експертима.

Пројекат „Жене на железници“;

Саставни део овог пројекта су документа:

- „Водич кроз примену и добру праксу“ са 10 практичних примера у домену одабира запослених, постизања равнотеже између професионалног и приватног живота, каријере и једнаких зарада на енглеском, француском и немачком језику.
- Компаративна студија у периоду од 2003. до 2010. године у вези са развојем запослености жена у железничком сектору, развојем чланства жена у железничким синдикатима, као и са применом Заједничких препорука у железничким предузећима и синдикатима.
- Завршни извештај у вези са три тематска семинара укључујући детаљну документацију са презентацијама које су израђене у програму Поњер Поинт.

Из „Извештај у вези са Европским социјалним дијалогом“, документа попут „Заједничке препоруке социјалних партнера“ и „Извештај о пројекту“, усвојеним по реализацији пројекта, су саставни део радних материјала који се разматрају на законодавним одборима ЕУ у Европском парламенту у Бриселу, приликом усвајања закона у ЕУ.

Из искуства чланова СЖС стечених учешћем на оваквим међународним конференцијама ЕТФ, јасно се може видети у ком правцу се мора развијати будући социјални дијалог синдиката, послодавца и министарства владе Републике Србије, а посебно су значајна за будуће планирање активности и едукацију чланства Синдиката железничара Србије“, закључио је Пијетловић.

Драган Васиљевић

ЈСО СТП

ПОВЕЋАТИ ИЗНОС ПОЗАЈМИЦА

Актуеле теме са седнице Одбора ЈСО СТП: предлоге измена и допуна Правилника Фонда солидарности СЖС, примедбе на актуелност листа „СИЖЕ“ и усвијање одлуку о одржавању Тематска конференција и радничко спортске игре ЈСО СТП у Кладову

Редовна седница Одбора ЈСО СТП одржана је 23. августа. О актуелној ситуацији у предузећу и СЖС, говорио је Драган Ранђеловић.

Ранђеловић је рекао да је неопходно доставити предлоге измена и допуна Правилника Фонда солидарности СЖС до 1. октобра, а чланови Одбора су подржали предлог СО СТП Београда да се размотри могућност повећања износа новчаних позајмица од стране СЖС, јер је досадашњи износ од 20.000 динара мали.

Чланови Одбора су у дискусијама истакли примедбе на садржај листа „СИЖЕ“, упутивши

захтев Уређивачком одбору листа, да се више текстова посвети актуелној ситуацији у предузећу и ставовима синдиката, а да чланови СЖС доставе мишљења како, по њиховом виђењу, треба да изгледа лист, шта мењати, а шта додати и шта би волели да читају у листу „СИЖЕ“.

Одбор је усвијио одлуку да се Тематска конференција и радничко спортске игре ЈСО СТП одржи у Кладову, у периоду од 17. – 20. септембра, са темом из безбедности у железничком саобраћају.

Снежана Солдо

ЈСО СТП

ПОБЕДИЛО ДРУЖЕЊЕ КОЛЕГА

Од 17. до 20. септембра у Кладову, одржане су 26. Радничко спортске игре радника АД „Железнице Србије“ чланова ЈСО СТП и 4. Тематска конференција и стручно обучавање запослених из области безбедност железничког саобраћаја у 2012. години

У смирај туристичке сезоне, Кладово на плавом Дунаву, врвело је као у „шпицу“ сезоне. У овом малом градићу, тачније у Хотелу „Ђердап“ и његовим спортским теренима од 17. до 20. септембра одржане су 26. Радничко спортске игре радника АД „Железнице Србије“ чланова ЈСО СТП.

У склопу игара одржана је и 4. Тематска конференција и стручно обучавање запослених из области безбедност железничког саобраћаја у 2012. години.

Учесници игара запослени у секторима за Собраћајне послова, Превоз робе и Превоз путника АД „Железнице Србије“ широм Србије, почели су да пристижу у Кладово од поднева са радним задатком: спорт – едукација – дружење.

Пред званично отварање игара, било је јасно да је победник познат, јер док су се учесници окупљали, хол и плато хотела „Ђердап“ је био препун позитивне енергије, поновних сусрета пријатеља, који су се упознали на претходним играма, осмеха, стиска руке, а нова познанства прерасла су у пријатељства. Свима је било јасно да ће и ове године победити пријатељство и дружење.

Отварајући спортске игре, Драган Ранђеловић, председник Јединствене синдикалне организације СТП, нагласио је да су ови сусрети радника део традиције и да ће се СЖС као организатор, старати да ова традиција траје и наредних година.

Победе на спортским теренима су значајне, али много важније од пехара у витринама су

дружења колега, који и сада, без обзира на организационе промене, настављају да сарађују. Спортска надметања, како је рекао Ранђеловић, треба само да припомогну овом циљу. Свечаном отварању, као и целокупном дружењу, присуствовали су и представници Синдиката железничара Републике Српске, на челу са председником Недиславом Кузмићем, као и колеге из Синдиката АНС Македоније на челу са председником Драганом Арсовским.

Да отварање 26. РСИ ЈСО СТП остане у лепом памћењу свим учесницима побринули су се најмлађи чланови КУД „Полет“ из Кладова, који су одиграли сплет игара из свог краја. Пуштањем голубова, спортска такмичења могла су да крену.

У два такмичарска дана, „естепеовци“ су се витешки борили. Било је много жара и неизвесности у сусретима: фудбалера, шахиста, стонотенисера, конопаша и такмичара у пикаду. После целодневних надметања „естепеовци“ су у вечерњим сатима, уз песму и свирку, настављали да се друже, да би сутрадан опет постали „љутти противници“.

По правилу, најжешће надметање одиграло се на теренима за мали фудбал. Било је потребно много кондиције, јер се играло по бод систему. Добру технику и боље извођење седмерца показали су фудбалери из Баната. Најбољи играч: Сашо Ђошевски (Банат), најбољи стрелац: Миливоје Спасић (Београд), најбољи голмани: Жељко Маљак (Банат) и Гавро Тешић (Београд).

У пикаду се такмичило 12 екипа. Најсигурнију руку и оштро око имале су колегинице из Пожаревца, а најбољи резултат Марина Јовић из Руме.

Шахисти су запосели места за шаховским таблама у хладовини брода „Ђердап“ који се лагано њихао на обали Дунава. Сви шахисти су показали добру тактику и преко потребну оштротумност, јер је сат неминовно откуцавао време за игру. Најбољи на табли од 64 поља били су шахисти из Београда. Јелена Петровић и Саша Коцић били су најбољи међу учесницима шаховске игре.

Стони тенис је донео прегршт узбуђења, а екипа Ваљева предвођена најбољим стоном тенисерима Мирјаном Пантић и Драганом Трифуновићем заузела је прво место.

У најтежој дисциплини, надвлачење конопца, неприкосновена је била екипа снажних момака из Баната из чијих редова долази и најјачи конопаш Емин Мехмедовић.

Посебна атракција је била ревијално кувanje рибље чорбе, чији су укуси задовољили апетите свих присутних. Прво место и награду 5 пуних пансиона за две особе у Хотелу „Ђердап“, однеле су Душица Ковачевић (Ужице) и Мирјана Пантић (Ваљево), друго место и 3 дана за две особе однели су гости Недислав Кузмић (Република Српска) и Ненад Николовски (Македонија) и треће место и 2 дана за две особе Драгољуб Грубач (Лапово) и Бошко Сотиров (Пожаревац).

Фер плеј ове године припао је екипи из Сомбора.

Интересантном предавању, у конгресној сали Хотела „Ђердап“, присуствовао је велики број учесника, на којем су поменуте бројне теме из области безбедности железничког саобраћаја и превоза опасних материјала.

Стручну едукацију запослених спровели су Радомир Ђерасимовић, Милан Вујовић из Сектора за Унутрашњу контролу и Тамара Шкембовић из Сектора за Саобраћајне послове.

На завршној – свечаној вечери сумирани су тродневни такмичарски резултати; најуспешни-

јим екипама и појединцима уручени су пехари – дипломе и захвалнице.

У генералном пласману, већ по традицији 1. Пожаревац, 2. Банат, 3. Београд.

Поздрављајући госте и учеснике на завршној вечери и честитајући победницима постигнуте резултате, председник ЈСО СТП Драган Ранђеловић је истакао да је од битке за медаље и спортска признања свима далеко драгоценје дружење, стварање нових и обнављање старих пријатељстава.

Затварајући 26. РСИ ЈСО СТП, председник СЖС Мирко Лазић је истакао да је свима познато да железничари знају добро да се друже, жестоко да се боре на спортским теренима, а да се исто тако одговорно и пожртвовано понашају на својим радним местима и да ће своја сазнања са едукације пренети и на своје колеге, које овог пута нису биле присутне.

Када су сви пехари уручени, а игре затворене, наступило је особље Хотела „Ђердап“, које је свим припадницима лепшег пола поклонило по црвену ружу. Уз бенд „Модерато“, госте је до касно у ноћ забављао вокални солиста („Звезда Гранда“) Ренато Хенц.

На растанку, учесници су упутили похвале и захвалност особљу Хотела „Ђердап“ и Организационом одбору 26. РСИ, поручивши да ће и наредне године доћи да се поново сретну и друже.

На крају, потврдила се прогноза да је прави победник и у овим сусретима било СИНДИКАЛНО ДРУЖЕЊЕ.

ПЛАСМАНИ ПО ДИСЦИПЛИНАМА:

ФУДБАЛ: БАНАТ, БЕОГРАД, ПОЖАРЕВАЦ ...

ШАХ: БЕОГРАД, ПОЖАРЕВАЦ, РУМА ...

ПИКАДО: ПОЖАРЕВАЦ, РУМА, ВАЉЕВО ...

СТОНИ ТЕНИС: ВАЉЕВО, ПОЖАРЕВАЦ, СУБОТИЦА ...

НАДВЛАЧЕЊЕ КОНОПЦА: БАНАТ, ПОЖАРЕВАЦ, ЗАЈЕЧАР ...

Снежана Солдо

СЕКЦИЈА ЖЕНА ЈСО СТП

РИМ - ПРЕДЛОЖЕНА ДЕСТИНАЦИЈА ЗА ОСМОМАРТОВСКО ПУТОВАЊЕ

Дана 26.09. одржана је седма, редовна седница Одбора Секције жена ЈСО СТП. Седници је, као гост, присуствовао секретар у ЈСО, Живомир Јовановић.

О дешавањима између две седнице, говорила је Снежана Солдо. Осврнула се и на седницу председништва Секције жена, где су договорене активности до краја ове године. Планирана је заједничка седница свих Одбора Секције жена ЈСО-а у децембру месецу, када би се одржала и хуманитарна акција „Новогодишњи базар“. Договорено је да то буде у свечаној сали станице Београд.

Септембар месец је време када Секција жена планира осмомартовско путовање. Захтеви су били, да се доставе понуде за три дестинације и то Рим, Амстердам и Сицилију. Свака се понуда детаљно разматрала и предложено је да се прихвати најповољнија, а то је Рим.

Цена за шестодневни аранжман износи 185 еур у динарској противвредности. Друге две понуде су Скупље, за по сто евра, али и аранжман траје од 8–10 дана.

Направљен је план активности ЈСО за десети и једанаести месец. Предложено је да се седнице одрже ван Београда.

Снежана Солдо

ЈСО ЗОВС

ЈУБИЛАРНИ 20. ПУТ

У бањи Врујци, од 8. до 11. септембра, на Тематској конференцији и 20. радничко спортским играма, окупило се 330 учесника ЈСО ЗОВС

Тематска конференција о „Безбедности запослених у железничком саобраћају“ одржана је 9. септембра и била изузетно посећена, а предавачи, Зоран Катанић, инспектор унутрашње контроле за машинске послове и Милан Поповић, референт за кочнице у Макишу, потрудили су се да интерсантним начином излагања привуку пажњу присутних колега.

бијенту, па су се на сваком кораку могле видети групе колега, старих другара и пријетельја у срдачном разговору.

Сасвим друга прича виђена је на спортским теренима, али свакако треба нагласити да су такмичења у свим дисциплинама, на јубиларним 20. Радничко спортским играма ЈСО ЗОВС, протекла у, пре свега, коректном понашању самих такмичара и активну подршку осталих чланова екипа и учесника.

По дисциплинама постигнути су следећи резултати:

Пикадо: 1. РЈ ЗОК Велика Плана, 2. Нови Сад, 3. ТОПК Београд, а најбоља такмичарка са 101 кругом је Радица Марковић из ЗОК Велика Плана.

Шах: 1. Ниш, 2. „15. април“ Макиши, 3. Краљево, а најбољи шахиста је Мирослав Јовановић из Ниша.

Стони тенис: 1. „15. април“ Макиши, 2. Краљево, 3. ТОПК Београд, а најбољи стонотенисер је Дејан Стојановић члан екипе „15. април“ из Макиша.

Мали фудбал: 1. Краљево, 2. Косово Полье, 3. „15. Април“ Макиши, 3. ТОПК Београд, а најбољи играч је Предраг Миловановић из Краљева.

Лепо време је ове године послужило учеснике РСИ ЈСО ЗОВС у прелепом бањском ам-

Надвлачење конопца: 1. „25. мај“ Земун, 2. Суботица, 3. Зајечар, а најјачи конопаш је Славиша Видић из „25. маја“ Земун.

Свеукупни пласман: 1. „15. април“ Макиш – 67 бодова, 2. Краљево – 63 бода, 3. Нови Сад – 54 бода, а трофеј за фер – плеј је припао екипи „25. маја“ из Земуна.

Како је то уобичајена пракса на РСИ ЗОВС, и ове године су изабране најлепше колегинице, а за мис вечери је изабрана Радмила Мирковић из Новог Сада, прва пратиља је била Снежана Танасијевић из Велике Плане, а друга пратиља Светлана Ракић из Краљева.

Како доликује оваквим окупљањима, на свечаној вечери, председник ЈСО ЗОВС Марјан

Јанковић се захвалио учесницима на коректном понашању и честитао победницима на постигнутим резултатима, а гостима, што су својим присуством увеличали и овогодишње окупљање „зовсоваца“ у Бањи Врујци.

Свечаној подели признања присуствовали су: директор Сектора ЗОВС Југослав Јовић, заменик директор Сектора, Борис Спасојевић, помоћник директор Сектора за опште и правне полове, Рада Микић, већина шефова секција ЗОВС, председник НСМС Бранислав Петровић, као и председник СЖС Мирко Лазић, заменик председника СЖС Милорад Вемић, генерални скретар СЖС Предраг Спасић, председник ЈСО ТКС Братислав Минић и председник ЈСО УП ЗС Радомир Радусин.

Међу гостима су били некадашњи секретар СЖС из ЗОВС, Драган Филиповић и Драган Јеремић, председник ЈСО ЗОВС у предходном мандату.

По речима великог броја учесника, особље хотела „Врујци“ се потрудило да беспрекорном услугом, квалитетом хране и организацијом боравка, сви учесници овог окупљања колега из ЈСО ЗОВС буду изузетно задовољни, а чланови Организационог одбора 20. РСИ заслуже све похвале за успешну организацију.

Д. Васиљевић

ЈСО ГД

ПРОМЕНА НАЗИВА ПРЕДУЗЕЋА?

Акционарско друштво „Железнице Србије“ ће, након што одлуке Скупштине верификује Влада, функционисати као Група „Железнице Србије“

Сма седница ЈСО ГД, одржана је 15. августа. Извештавајући о ситуацији у предузећу, између две седнице овог одбора, председник Антић је информисао пристуће да је од важнијих дешавања у претходном периоду, половином јула, одржана Скупштина Акционарског друштва „Железнице Србије“ о оснивању четири зависна друштва капитала са ограниченој одговорношћу, на које Влада Републике Србије треба дати сагласност. Одлукама о оснивању четири друштва дефинишу се, поред осталог, њихово пословно име и седиште, делатности које ће обављати, права и обавезе члана друштва, управљање, надзор, акта и документа.

Тако ће Акционарско друштво „Железнице Србије“, након што одлуке Скупштине верификује Влада, функционисати као Група „Железнице Србије“. Групу ће чинити контролно (матично) друштво и контролисана друштва, међу којима су и четири о чијем су оснивању донете одлуке. Контролно (матично) друштво, обавља-

ће корпоративне и заједничке послове за потребе контролисаних друштава. Пошто је у току сезона годишњих одмора, дешавања и одлука од значајнијег интереса за раднике, није било.

Присутни седници су извршили доставу материјала за позајмице и солидарну помоћ, а Антић је рекао да, с обзиром на повећање броја чланова у нашој ЈСО, имамо право на већи број позајмица.

У оквиру договора око термина одржавања едукације о безбедности у железничком саобраћају, Антић је предложио Бању Врујце као највероватније место, с обзиром на висину трошкова и термин одржавања. Као најизвеснији термин за одржавање је 27. – 29. септембра, с тим што ће се боравак ограничити на два ноћења, а детаље ће утврдити одласком на договор, Драгослав Антић, Биљана Крстић и Владан Фазлијевић.

Биљана Кикић

ЈСО ГРАЂЕВИНСКЕ ДЕЛАТНОСТИ

ГРАЂЕВИНЦИ НА ЕДУКАЦИЈИ О БЕЗБЕДНОСТИ

У термину од 27.-29. септембра, у Бањи Врујци организована је Тематска конференција ЈСО грађевинске делатности, којој је присуствовало око стотинак чланова

Предавање је одржано главни контролор за грађевинске послове Сектора за Унутрашњу контролу, дипломирани инжињер Милош Николић, а теме су се односиле на области о здравственој способности, стручној оспособљености, заштитним средствима у ЗОП - у, ХТЗ, сталним средствима за

штићивања места рада, лаганим вожњама, ограничењима брзина, процени стања пруге за безбедно одвијање саобраћаја и сигналним

средствима за затварање пруге за саобраћај возова.

Након излагања, присутни чланови су постављали питања предавачу, која су се тицала његове надлежности, а то је контрола по напред наведеним областима.

Пошто нису одржаване радничке спортске игре у оквиру тематске конференције, присутни су након завршетка предавања имали више времена за дружење и обилазак бање и околине.

Биљана Кикић

ТРЕЋА ТЕМАТСКА КОНФЕРЕНЦИЈА РАДНИКА СЕКТОРА ЗА ЕТП

Предавач треће тематске конференције радника ЕТП, Тамара Шкембовић, дипломирани саобраћајни инжењер у Сектору СП

У Врањачкој бањи, у периоду од 26. до 29.септембра, у организацији СЖС и ЈСО ЕТП-а одржана је трећа тематска конференција о безбедности железничког саобраћаја за запослене у Сектору за електротехничке послове. Ове године „Железнице Србије“ ад је, осим предавача из унутрашње контроле, омогућило и учешће предавача из сваког сектора, у зависности од теме која је презентована на конференцији. Тако је одређен и предавач треће тематске конференције радника ЕТП, Тамара Шкембовић, дипломирани саобраћајни инжењер у Сектору СП. На веома посетеој едукацији (89 радника), дат је осврт на следеће теме, са којима се сусрећу запослену у делатности ЕТП-а.

1. Могућност настанка опасности у жељезничком саобраћају
2. Анализа ванредних догађаја по врстама, узроцима, последицама и месту њиховог настанка за одређене периоде
3. Утицај СС, ТК и СПЕВ у условима експлоатације на безбедност железничког саобраћаја
4. Сагледавање кључних фактора за безбедност железничког саобраћаја.

Овим путем се, у име организационог одбора, захваљујемо Тамари Шкембовић на учешћу у едукацији о безбедност железничког саобраћаја радника ЕТП-а.

**Миле Урошевић
Драган Ђурић**

JCO ЕТП

УСПЕШАН ПЕРИОД ИЗА НАС

У2012 години, JCO ЕТП се може похвалити изузетним активностима, које су допринеле да се број чланова од почетка године, па до краја септембра повећа за скоро 50 чланова, што значи да смо прешли бројку 600, тачније 620 чланова. Тиме смо и стекли право на још једног члана Републичког Одбора СЖС-а, као и на члана Скупштине СЖС-а. Председништво JCO ЕТП-а је донело одлуку која ће бити на дневном реду следеће седнице одбора JCO, да је Петрић Горан из СО ЕТП Београд, подружница Ваљево, наш кандидат за члана Републичког Одбора, а Николић Александар из СО ЕТП Нови Сад, подружница Зрењанин, кандидат за члана Скупштине СЖС-а.

Појимо редом - након првог Одбора JCO ЕТП-а, почетком јануара и усвајањем плана рада и активности у наредном периоду, кренуло се и у релазацију - обилазак терена, што доноси бољој информисаности наших чланова, али то на жалост још увек није на завидном нивоу. Затим, прослава 8. марта, у релазацији JCO ЕТП-а, у Параћину, на Грзи.

Вероватно круна наших активности и нашег рада, у протеклом периоду, је реновирање објекта на Палићу, у викенд насељу (апартман за рекреативни одмор радника ЕТП-а). Апартман је четворокреветни, могло био се рећи са три звездице, јер поседује све оно што модерни апартмани нуде. Почетком јуна је кренула релазација коришћења апартмана и након три месеца можемо рећи да је то пун погодак и да су наши чланови задовољни. Ова активност је дала идеју која је на Одбору JCO ЕТП презен-

тована у виду закупа апартмана на Златибору, у чему би синдикалне организације учествовале са 50 посто, а остатак би плаћали сами корисници, тј. наши чланови. Надамо се да ће и овај пројекат бити релазован током наредне године.

Поред наведених активности које омогућавају опоравак наших чланова, трудили смо се да сваком члану изађемо у сусрет приликом остваривања права код фонда солидарности СЖС-а, у складу са правилником, као и остваривању права код фонда солидарности од стране послодавца, у смислу квалитетног информисања приликом предаје захтева, као и активног учешћа наших представника у тој комисији. У склопу ових активности, не треба заборавити синдиклане позајмице, (њихов број се повећава сразмерно броју чланова, тако да их JCO ЕТП тренутно има 79, што је сасвим доvolно, узимајући у обзир да поједини чланови узимају дуплу позајмицу).

Почетком септембра смо се такође активно укључили у реализацију пројекта да деца наших радника могу да користе услуге ученичког дома у Макишу, уз симболичну надокнаду и након тешких преговора са послодавцем, успели смо да реализујемо захтеве наших радника.

После летњих одмора, на прошлој седници председништва JCO ЕТП-а, донешен је план активности за наредни период - билазак терена; прикупљање информација, а самим тим и боља помоћ нашим члановима у остваривању њихових права.

Драган Ђирић

ЕТП - ДВАДЕСЕТЕ РСИ

На почетку јесени, Врањачка Бања чини се никад сунчанија, као да је повратила свој стари сјај и била још лепша него уобичајено или је то можда зато што је била испуњена радницима ЕТП-а, који су у периоду од 26. до 29. септембра одржали двадесете спортске сусрете, у организацији СЖС и JCO ЕТП-а.

РСИ у Врњачкој Бањи је присуствовало шест синдикалних организација: СО ЕТП Суботица, СО ЕТП Нови Сад, СО ЕТП Београд, СО ЕТП Ниш, СО ЕТП Краљево и СО ЕТП Косово Поље, укупно 160 спортиста.

Такмичење се одвијало у пет дисциплина: у

малом фудбалу, стоном тенису, шаху, пикаду и надвалачењу конопца.

Овогодишњи победници, по дисциплинама су:

У малом фудбалу, екипа СО ЕТП Београд, друга екипа је била СО ЕТП Ниш, а трећа екипа СО ЕТП Косово Поље.

У стоном тенису, екипа СО ЕТП Суботица, друга екипа је била СО ЕТП Ниш, а трећа је екипа СО ЕТП Београд.

У шаху, екипа СО ЕТП Краљево, друга је била СО ЕТП Београд, а трећа је екипа СО ЕТП Ниш.

У пикаду, екипа СО ЕТП Краљево, друга екипа је била СО ЕТП Београд, а трећ је била екипа СО ЕТП Ниш.

У надвлачењу конопца, екипа СО ЕТП Београд, друга је била екипа СО ЕТП Суботица, а трећа је била екипа СО ЕТП Краљево.

Појединачно, најбољи спортисти по дисциплинама су:

- **најбољи фудбалер** је био Марковић Марко, из екипе СО ЕТБеоград,
- **најбољи голман** је био Камберовић Братислав из екипе СО ЕТП Ниш;
- **најбољи у стоном тенису** је био Бичкеј Тибор, из екипе СО ЕТП Суботица;
- **најбољи у шаху** је био Балтић Мијослав из екипе СО ЕТП Ниш, а најбоља шахсткиња је Маријана Ђедовић из СО ЕТП Београд;

- **најбоља у пикаду** је била Славковић Весна из екипе СО ЕТП Краљево.

- **најбољи конопаш** је био Симић Живко из екипе СО ЕТП Београд.

Свеукупни победник је СО ЕТП Суботица, која је освојила и прелазни пехар, а редослед екипа је следећи:

1. СО ЕТП Београд – 26 бодова
2. СО ЕТП Краљево – 22 бодова
3. СО ЕТП Ниш – 21 бодова
4. СО ЕТП Суботица – 14 бодова
5. СО ЕТП Нови Сад – 9 бодова
6. СО ЕТП Косово Полье – 6 бодова

Такмичења су протекла у фер атмосфери, уз врло гласно, али коректно навијање. Можда је највећу пажњу изазвало финале у малом фудбалу, између екипа Ниш и Београд, па су и најбољи фудбалац и голаман проглашени из овог меча.

У сали хотела „ЖЕЛЕЗНИЧАР“, одржана је свечана додела пехара и диплома, победници-

ма. Пре почетка додела признања за двадесете јубиларне спортске сусрете, прелазни пехар који је освојила СО ЕТП Суботица 2011. године, је враћен СО ЕТП Нишу, победнику из 2010 године, а СО ЕТП Суботица је добила нови пехар, као свеукупни победник 19-тих спортских сусрета, на основу одлуке Одбора ЈСО ЕТП-а, тако да од ове године више нема прелазног пехара.

Како су ово били јубиларни 20. спортски сусрети, Одбор ЈСО ЕТП-а је, поред пехара, диплома и захвалница, уручио такмичарима и гостима скорман поклон.

Гости 20. етапијаде, били су представници пословодства АД „Железнице Србије“ - шефовови чорних секција за инфраструктуру и шефови секција ЕТП, а испред СЖС, чланови председништва на челу са Јасминком Пијетловићем замеником председника СЖС.

У добру музику и опуштену атмосферу, славље 20-те етапијаде је потарајало до раних јутарњих сати.

Драган Ђирић

ЈСО ВВ

ТЕМАТСКА КОНФЕРЕНЦИЈА И XVII СПОРТСКЕ ИГРЕ

Ево нас поново у Врњачкој бањи! Финансијска страна је пресудила да се тематска конференција – „Едукација и стручно обучавање запослених из области безбедности железничког саобраћаја“ и спортске игре ЈСО вуче возова и ове године одрже у окриљу хотела „Железничар“ у Врњачкој бањи.

Предавач на тематској конференцији је био Борисав Јовашевић, а по први пут су присуствовали и излагали инспектори Унутрашње контроле предузећа.

После озбиљних тема, дружење се наставило на спортском теренима. Али, као да је понестало такмичарског духа, било је мање учесника – такмичара, него свих претходних година.

Такмичило се у малом фудбалу, стоном тенисусу, шаху, пикаду и надвлачењу конопца.

Најзанимљивије и највеће изненађење је ове године било у надвлачењу конопца! Традицио-

нално непобедиви у овој дисциплини, Ужичани су заузели треће место, а прво место је припало београдској екипи.

Мали фудбал:

прво место - ВВ Ужице
друго место - ВВ Београд
треће место - ВВ Лajковац
најбољи голман: Симеуновић Рајко - ВВ Ужице

најбољи стрелац: Драгутиновић Јово - ВВ Ужице

најбољи фудбалер: Терзић Младен - ВВ Ужице

Стони тенис:

прво место - ВВ Београд

друго место - ВВ Лajковац

трете место - ВВ Ниш

најбољи стонотенисер: Станојловић Саша - Београд

најбоља стонотенисерка: Недељковић Мaja - Краљево

Шах:

прво место - ВВ Ужице

друго место - ВВ Београд

трете место - ВВ Лajковац

најбољи шахиста, прва табла - Петровић Сретен - Београд

најбољи шахиста, друга табла - Јевтовић Предраг - Краљево

најбољи шахисткиња - Марковић Весна - Ужице

Пикадо:

прво место - ВВ Краљево

друго место - ВВ Београд

трете место - ВВ Ужице

најбољи стрелац: Недељковић Мaja - Краљево

Надвлачење конопца:

прво место - ВВ Београд

друго место - ВВ Краљево

трете место - ВВ Ужице

најјачи конопаш: Нешић Ненад - Београд

Последње вечери, у присуству бројних званица, овогодишње игре је, пригодним говором, затворио председник СЖС Мирко Лазић. Додељени су пехари, медаље и дипломе најуспешнијим такмичарима. и наставило се уз музiku и лепо расположење до касних сати.

Вера Арсенијевић

ПОВОДОМ 15. СЕПТЕМБРА

ПРВИ ВОЗ

Иако је неспорно да је редован железнички саобраћај између Београда и Ниша почeo 15. септембра 1878. године, остајe неразјашњено када је први воз прошао кроз тријумфалну капију – 31. јануара или 4. септембра те године

Пише: Зоран Миленковић

Стваривање плана да се изгради железничка трансферзала између Западне Европе и Близког истока започело је 1869. године када је Порта у Стамболу одобрила концесију, коју је Србија преузела 8. јула 1878. година и започела изградњу пруге од Београда до Ниша. Мешовито друштво за изградњу и експлоатацију српских железница, није имало ни мало лак посао и стално је било суочено са разним народним захтевима локалног карактера. Кад год би била завршена деоница до неке српске вароши, у њој је морала бити приређена свечаност и дочек први воз.

Али, у Нишу, који је тада био крајњи циљ овог историјског подухвата, таква свечаност је приређена два пута.

ТРИЈУМФАЛНА КАПИЈА...

Да се Ниш не би разликовао од других српских вароши, чим се пруга приближила Топоници, општина је издвојила 4.000 ондашњих динара, за то време позамашну суму, да би се благовремено организовао дочек прве локомотиве свечаног воза. Пошто железничка станица у Нишу још није била завршена, подигнута је трибина и велики славолук, који је одмах по нашем лошем обичају назван Тријумфалном капијом.

То што су путници из Београда путовали мало заобилазно, никоме није сметало. Пошто још није било завршено пробијање тунела код Рипња, они су од Београда до Смедерева путовали бродом низ Дунав, а онда у воз сели у Великој Плани. У Параћину су преноћили, а одатле кренули сутрадан, око 7 сати. Локомотива се сиреном огласила чим је прошла железничку станицу Црвени крст, а онда су грунули топови са нишке тврђаве. Многи грађани су трчали дуж пруге, пратећи воз који се у Нишу зауставио око 11 сати, 31. јануара 1884. године.

У раним поподневним часовима, око две стотине званица се окупило у једној гостионици где је одржан банкет. Говорили су: нишки владика, књижевници и инжењери, као и господин Амиљо, директор француског друштва за градњу прве српске железнице. Увече је у хотелу Европа била игранка до јутра, када је свечани воз, опет испраћен топовском пальбом, кренуо за Београд.

... И ПАРЊАЧА БЕЗ ПАРЕ

Међутим, када су завршени рипањски тунели, неки други људи из Ниша су организовали други дочек првог воза.

Из Београда су 4. септембра 1884. године кренуле две композиције тог воза. Прва је, после четрнаест сати вожње, у Ниш стигла увече око 18 часова. Ни тада железничка станица у Нишу није

била завршена, али се од силног народа то није ни примећивало. Опет су грували топови са нишке тврђаве и опет је народ трчао за локомотивом која се сваки час оглашавала сиреном. Нажалост, због немарности, друга локомотива је негде уступт изгубила пару, па је морала да буде послата замена за њу. Предвиђено славље је почело тек у поноћ, када је друга композиција и приспела у Ниш, нормално уз још једну топовску палјбу. Али, између двеста званица није било ни једног представника верске, политичке или војне власти из нишке вароши, нити једне општине кроз коју је новоизграђеном пругом прошао свечани воз. Више је било гостију из Париза, Бече и Пеште него из Београда и Ниша. Или их Француско друштво за изградњу српских железница, као организатор овог дочека, није ни позвало или они нису хтели да дођу, пошто су осам месеци раније сами организовали дочек свечаног воза из Београда.

Возови су ипак кренули 15. септембра 1884. године и то дневно по два путничка и по један мешовити /са робом/ у оба правца. Истог дана, пуштањем у саобраћај моста преко Саве, први воз је кренуо и према Европи. Тим возом је српски краљ Милан Обреновић отпутовао за Беч и касније заувек напустио Србију. Веза са Солуном, успостављена је 1888. године.

БУДУЋНОСТ ПОЧИЊЕ ДАНАС

Тако је Србија постала незаобилазна на железничком путу између Истока и Запада. Изградња железничке пруге између Београда и Ниша за целу Србију представљала је праву, сигурно највећу историјску прекретницу у два века. Иако је овај велики и тежак подухват морало да прати пуно перипетија, ето, ни задовољство због стварања српских железница није могло без наших судбиносних подела и политичких потреса.

После 128 година, на прагу смо новог подухвата. Доношењем Закона о железници требало би поново формирати српске железнице. Поново ће се ломити копља између опозиције и странака на власти, поново ћемо заборављати лекције из историје које смо учили читав један век. Синдикат железничара Србије, као репрезентативни у Железницама Србије мора избећи, чини се, неизбежне неусклађености. Многобројни синдикати на железници са неким својим сопственим визијама могу довести и до нејединства у том подухвату, који није значајан само за железницу.

Само да не буде оно што је рекао наш велики песник Бранко Милевић: „Будућност није све оно што ће доћи – неке ствари ће се једноставно поновити“.

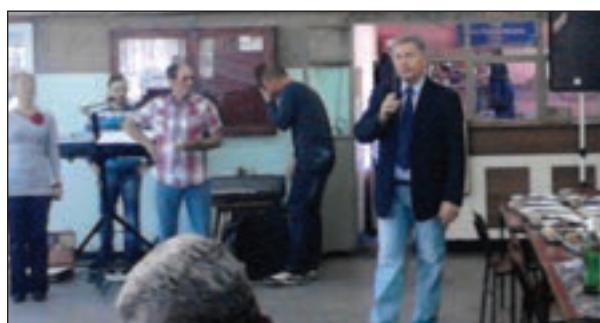
СИНДИКАЛНА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗОВС СОМБОР

ОБЕЛЕЖЕН ДАН ЖЕЛЕЗНИЧАРА

Поводом 15. септембра, дана железничара, Одбор синдикалне организације ЗОВС Сомбор, организовао је скромно окупљање чланова ове синдикалне организације, у свечаном амбијенту „Њиховог“ ресторана

Већ по традицији, била је то прилика, да се уз осмех и шалу, у пријатном дружењу, на једном месту окупе чланови ове синдикалне организације поводом обележавања значајног датума за „Железнице Србије“.

Како то и доликује оваквим свечаним окупљањима, пригодним говором, присутнима се обратио председник синдикалне организације Зоран Киричић.

Киричић се најпре захвалио својим колегама на добром одзиву, а потом поздравио Драгана Марјановића, председника синдикалне организације ЗОВС Нови Сад и његове најближе сараднике, као и председника синдикалне организације ЗОВС Суботица, Драгана Пејића, изразивши велико задовољство што

су нашли времена да својим присуством увеличају ово традиционално окупљање чланова синдикалне организације ЗОВС Сомбор.

На овај дан, Одбор синдикалне организације је ранијих година имао прилику да члановима синдиката који су радећи на железници 10, 20 или 30 година, уручи пригодне поклоне.

Ни овог пута традиција није прекинута, али је само један члан, Жаја Стипан, испунио услов да прими поклон од својих колега, за тридесет година верности предузећу.

Осврнувши се баш на чињеницу, да је овај поклон припао колеги са 30 година стажа, Киричић је рекао: „...остаје жал, што није било прилике да се поклон уручи макар једном колеги са 10 година стажа, јер управо то говори о старосној структури ове организационе целине, али о томе треба причати другом приликом“.

Киричић није пропустио прилику да се захвали и својим колегама из Одбора синдикалне организације ЗОВС Сомбор на сарадњи око припреме ове скромне прославе, а „живе свирка“ у амбијенту за респект и ведро расположење, допринели су да се сви присутни заиста добро осећају.

После вишечасовног дружења, чланови Одбора су изразили наду да су присутне колеге и гости, кући понели пуно добрих импресија и бар на тренутак заборавили свакодневне бриге и обавезе.

Д. В.

СИНДИКАЛНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЈСО ТКС

ТРАДИЦИЈА КОЈА СЕ ПОШТУЈЕ

Традиционално дружење побратимских синдикалних организација ТКС Суботица и Зајечар, ове године одржано у Суботици, поводом Дане железничара Србије

Време у којем живимо и радимо није нимало лако, тешко је било шта планирати или организовати без проблема, а поготово без паре.

Када је дугогодишње пријатељство колега у питању, „паре којих нема“, не могу бити проблем, тако да ни ове године није изостало традиционално дружење побратимских синдикалних организација ТКС Суботица и Зајечар, уприличено поводом Дане железничара Србије.

Домаћини овогодишњег дружења били су чланови синдикалне организација ТКС Суботица, који су дочек побратима из Зајечара организовали у ресторану железничке станице, у духу традиционалне бачванске срдачности и гостољубивости.

Повод ових традиционалних побратимских дружења је размена искустава из делокруга рада пре-

гледача кола, са којима се, током вршења овог напорног и одговорног посла, запослени свакодневно сусрећу.

У официјалном делу разговора углавном су преовладавале теме везане за актуелне проблеме у предузећу и раду синдиката.

Традиционалном дружењу поред заменика директора Сектора Драгана Млађеновића присуствовали су и председник СЖС Мирко Лазић, председник ЈСО ТКС Братислав Минић и шефови ОЦ и ОЈ станице Суботица.

И наравно, како то доликује оваквим свечаним скуповима побратима, колега и добрих пријатеља, добра музика, ведра атмосфера и амбијент ресторана „ГАТ“ (за многе ресторан „код ШАЈЕ“), допринели су да ово дружење свима остане у сећању.

Владимир Радојевић

ХУМАНИТАРНО ДРУШТВО ЖЕЛЕЗНИЧАРА „КОСТАДИН ВЕСЕЛИНОВИЋ – КОСТА“

ОБЕЛЕЖЕН ЈУБИЛЕЈ – ПЕТНАЕСТ ГОДИНА ОД ОСНИВАЊА

Пре петнаест година, 24.09.1997. године, у Нишу је основано Удружење – Хуманитарно друштво железничара Србије „Костадин Веселиновић – Коста“, као прво удружење те врсте на железници Србије

Примарна активност друштва заснована је на добровољном давању крви. За протеклих петнаест година организовано је 206 акција и прикупљено преко једанаест хиљада литара крви. Осим тога, сваког месеца се додељују бесповратне новчане помоћи члановима Друштва којима је помоћ неопходна, а организују се и друге хуманитарне акције широм земље и иностранства. За свој до-

казали смо сву хуманост железничара и стекли углед у земљи и ван ње, који нам омогућава да уз помоћ донација обезбедимо средства и техничке услове, да будемо још мобилнији и ефикаснији у прикупљању ове драгоцене течности. Осим ентузијазма и хуманости чланова, овако импозантне резултате не би могли да остваримо да није било помоћи од стране „Железнице Србије“ и појединача из пословодства, нарочито заменика генералног директора за зависна предузећа Љубомира Стојкићинића, као и Синдиката железничара Србије, Независног синдиката машино-вођа Србије и Синдиката извршних служби српских железница. Посебно треба истаћи Синдикат железничара Србије, који је у сваком тренутку био спреман да прискочи у помоћ финансијски и на сваки други начин“, рекао је Воја Стјић.

На свечаности су, заслужним појединцима, организацијама и институцијама додељена признања за допринос у раду друштва.

„Синдикат железничара Србије је изузетно поносан што је у протеклом периоду помогао рад друштва, свестан његовог значаја и хумане мисије, а то ће радити и у будуће за добробит свих оних којима је крв неопходна. Добијено признање је потврда величине, снаге и хуманости Синдиката железничара Србије, који и сам, из сопствених средстава кроз Фонд солидарности покљања велику пажњу свим члановима којима је финансијска помоћ потребна за лечење и отклањање последица елементарних непогода, пожара и осталих несрећа“, истакао је Мирко Лазић, председник Синдиката железничара Србије.

Синдикат железничара Србије свим члановима друштва и добровољним даваоцима крви, истинским херојима данашњице, честита петнаест година рада и жели још много оваквих јубилеја и хиљаде литара прикупљене крви.

П. Спасић

садашњи рад, Друштво је добило низ признања, међу којима су најзначајнија доделили Републички институт за трансфузију крви, Покрајински институт за трансфузију крви Нови Сад, Војска Србије, највеће здравствене установе и клинички центри Србије, колеге из Републике Српске и Македоније, железнице Србије и синдикати у „Железници Србије“ а. д..

На скромној свечаности, одржаној 24. септембра, обележен је јубилеј, петнаест година постојања и рада Хуманитарног друштве „Костадин Веселиновић – Коста“.

Председник друштва, Воја Стјић, подсећајући на историјат друштва, истакао је да нема хуманијег дела од давања крви и сазнања да се на тај начин спашава нечији живот.

„Изузетно смо поносни што смо прво, најстарије и најмасовније удружење те врсте на железници Србије. Друштво број око 1.500 чланова широм земље, са тенденцијом повећања броја чланова. Својим досадашњим радом до-

ПРОМЕНА СТАВОВА

Наиме, сваки транзициони саобраћај, па и такозвани државно правни, за време док траје нема никакву контролу; 'оће рећи, стање се контролише на почетку и на крају пута. Дакле, прича о ТРАНЗИЦИЈИ државе, како мисли овај небески народ, невиђена је превара становништва

Пише: Зоран Миленковић

Транзиција је до те мере проучена и примењена појава да су се први одликаши већ одавно нашли у чланству Европске уније. Нема, дакле, проблема који они нису савладали, од економских до политичких и институционалних. Међу њима су и социјалне потешкоће као што је на пример, незапосленост и сиромаштво.

Оцена наших истакнутих представника власти је да ћемо се наћи на прату Европе и да имамо „изванредно пролазно време транзиције“. Међутим, оно што је сигурно, то је да нас протести разним поводима све више потресају.

Транзицију као општи социјални пројекат потребно је што пре разјасните радницима, код којих унапред постоји уверење да она неминовно доноси само велику незапосленост, социјално раслојавање и сиромаштво, а све као последица губитка сигурности радног места.

Запослени радници су данас заплашени над провалијом која се зове транзиција.

Страх да направе скок од самоуправног социјализма ка голом тржишту је условљен лошим домаћим и страним искуствима, апатијом, сиромаштвом и неизвесношћу. С друге стране, запослени од транзиције очекују само поновну расподелу националних богатства и поновну расподелу радних места, без свести да се морају стварати и отварати нова.

Они су и без свести о томе да „нови социјални приступ“ у средиште пажње и даље ставља бригу о људима, али више не независно од економског и технолошког положаја предузећа. Страх од промена, на крају, понекад је и одраз збуњености и ишчекивања, несигурности и неповерења у ново, не баш јасно дефинисано пословно окружење и не баш јасно дефинисане институције, илити установе система.

Али, зато ми имамо (хвала Богу) читаве слу-

жбе за управљање променама у Србији, које су са Синдикатима „на отвореној вези“ а на тему реструктуирања предузећа. Само њихово постојање је већ погодак, будући да нешто слично у предузећима и овој небеској Србији, већ дуго није било забележено, када се ради о ко-

Држава су њени грађани,
а не тамо нешто нејасно и недокучиво!

муникацији пословодних структура и радника.

И поред неких негативних реакција (што је сасвим примерено нашем менталитету) показало се да те службе имају добре намере и да знају шта хоће. Нормално, знају и одговоре на сва питања. Конструктивни и компетентни ставови појединих синдикалних вођа, са друге стране, кажу да постоји добра воља да се крене у операцију звану „промене ставова“. Проблем је у томе што и једни и други говоре углавном само језиком бројева „у реду величина“, којима се исказује вишак запослених.

Међутим, транзиција захтева и преструктуирање ставова, вредности и веровања запослених радника, али та промена је и најтежа. Социјални карактер се споро мења због посебно уочљиве вредносне дезоријентације која је довела до потпуне апатије и својеврсног цинизма.

Ето, таква је та слика Небеске Србије на почетку ове јесени, док се контрасти раслојавања повећавају, а већина радника из некадашњег средњег слоја нема довољно новца ни за нормалан живот.

ПОГЛЕДИ

ИСПОД СВАКЕ КЛАСЕ

Појма „средња класа“ нестало са наших простора још тамо негде осамдесетих, чије „стварање“ најављује свака нова Влада Републике Србије, а судећи по развоју догађаја у Србији, средња класа је већ одавно на путу сигурног ишчезнућа или боље речено, не даје више знаке живота

Свакодневицу започињем преслушавањем вести са више ТВ канала или прелиставањем „on-line“ новина, јер за штампана издања ми жао издвојити кеш и тако нарушити кућни буџет, која иронија? Јер, потребно је бити „у току“, шта год то значило и шта ако се НЕШТО деси, а ја у заостатку са информацијама, не иде, бре.

А не дешава се ама БАШ НИШТА ... Све оно што данима чујем или прочитам личи једно на друго само са другачијим редоследом у рече-

ници. Влада, формирање власти, криза, буџет, беспарица, саобраћајке, насиље у породици и друштву у најгорим и најперверзнијим облицима... да полудиш одмах, ако већ ниси. Помену понекад и нас железничаре додуше, али тако да створе утисак као да је наше предузеће најтрулије у држави, још мало па ће испasti да су железничари криви за све...

Сав овај увод је, у ствари, због свакодневне и претеране употребе једног појма несталог са наших простора још тамо негде осамдесетих. Наиме, ради се о „средњој класи“ чије „стварање“ најављује свака нова Влада Републике Србије.

За почетак рецимо – шта је то заправо средња класа? Дакле, средња класа би требало да је група људи у савременом друштву, која се у социјално – економском смислу налази између радничке класе и високе класе. Припадник те класе је неко ко је факултетски образован, по-

седује комфоран стан и нов аутомобил, евентуално викендцу, притом може себи и породици да приушти одлазак на летовање и зимовање сваке године, а месечно зарађује најмање 1.000 евра.

Знам шта сте помислили ... Ни ја не знам како се ми железничари ту уклапамо, па немојте да се смејете (или крстите)!

Иако у развијеним државама Европске уније, а пре свега у скandinавским земљама, већина становништва припада управо средњој класи, по подацима статистичке агенције ЕУ, види се да је бројност те класе веома угрожена у Бугарској и Румунији, а на њих све више почињу да личе и Португалија, Ирска, Грчка и Шпанија.

По европским критеријумима, средњој класи припада мање од 50.000 грађана Србије, што значи да тај слој чини тек мање од ЈЕДАН посто у укупном становништву. Стога је јасно да сав остатак становништва чини запањујући број сиротиње и врло ограничен број супербогатих.

Средњи слој друштва је најважнији покретач привредног развоја сваке земље, зато што он зарађује и троши новац, а као што је познато – за опстанак и развој националне економије потребан је што већи број платежно способних потрошача. Дакле, нестанак средње класе засигурно оставља велике последице на економију, из простог разлога, јер без ње нема ни потражње, а без потражње нема ни производње.

Ту законитост познавали су још антички народи, па је пре много векова грчки философ Аристотел рекао да „у свакој држави постоје три класе: једну чине богати, другу чине сиромашни, али постоји и трећа – која је најбоља.“

Међутим, судећи по развоју догађаја у Србији, где је средња класа већ одавно на путу сигурног ишчезнућа или боље речено, не даје више знаке живота, ако се нешто суштински не промени, изгледа да ће српско друштво у будуће бити састављено само од две класе – огромне већине сиромашних и гладних, самим тим нездадовољних и апатичних и јако танког слоја тајкуна.

Биљана Кикић

20 ГОДИНА

CUIJE

ПОГЛЕДИ

КРЕНУЛО ЈЕ, АЛИ ...!!!

Недовољан број извршилаца, необезбеђени путни прелази, не постојање радио веза, у многоме отежава рад и угрожава безбедност железничког саобраћаја. Уважити сугестије непосредних извршилаца у циљу бољег рада

Владимир Радојевић

Друго очекивани превоз железницом готових производа ФИАТ АУТОМОБИЛИ Србија, званично је отпочео тринаестог августа, када је композиција од ше-

некадашњег времена, када је посла било толико да се од пријема до предаје смене радило без престанка.

Радили су сви индустријски колосеци, а о индустриском колосеку ондашњих Завода „Црвена Застава“ да се и не говори. Упоређујући некадашњи и данашњи рад, са ондашњим „Заводима“ и данашњим „Фиатом“, разлика је велика. Посла је раније било више, а радило се без проблема у односу на тренутну ситуацију. Нејасно је, али у прилог напред изнетој тврдњи ево и чињеница:

Некада, како оно кажу „у срећна времена“ у „Застави“ су радиле две маневарске партије, отправник возова, магационер,

снаест вагона на које је утоварено 208 возила „Фиат 500 Л“, кренула пут луке Бар, у 10 часова и 50 минута по реду во- жње.

Од августа, закључно са септембром, отпремљено је укупно 18 возова, од чега 15 за луку Бар, а три воза је отпремљено за Немачку. Према плану, у току октобра недељно ће се отпремати 7, док је за новембар и децембар планирано 9 возова недељно.

Оно што посебно радује нас железничаре јесте подatak да је уговорен превоз и за наредну годину, када се очекује повећани обим послана, с обзиром да је у плану отпрема петнаест возова недељно. Задовољство је присутно код свих, а посебно радује, што је некадашњи аутомобилски индустриски центар то поново постао, после вишегодишњег таворења. Запослени у станици Крагујевац са сетом се сећају

возовођа и прегледач кола. Пружни прелази унутар „Завода“ били су осигурани, док су сва

три пружна прелаза која из станице воде у „Заводе“ била поседнута.

Данас је ситуација сасвим другачија, пружни прелази су непоседнти, па тако маневристи изигравају семафоре, односно саобраћајне по-

лицајце, трчећи од прелаза до прелаза, како би омогућили безбедан пролаз локомотиве или воза. Маневриста, магационера, отправника и возовођа, а ни прегледача кола у данашњем „Фиат“-у наравно нема. Да ли је потребно и колико је неопходно да у „Фиат“-у редовне задатке свакодневно обављају железнички радници, да ли има довољно извршилаца, какви су услови рада, питања су на која треба дати одговоре?

Раднике нажалост нико ништа и не пита, а требало би. Можда је по среди сујета или шта већ! Лако је, како рече један колега „из фотографије радити“, како је на терену, то само непосредни извршиоци најбоље знају. Недостатак планираних (али не реализованих) радио веза, у великој мери отежава рад. Сви актери приче, око пријема – отпреме возова, као средство комуникације користе мобилне телефоне, набављене из властитих средстава и наравно сами плаћају потрошene импулсе.

По постојећој систематизацији предвиђено је да маневарски састав буде 1/2, нажалост ради 1/1, међутим, било је случајева када је радио само један маневриста (разлог су наравно прековремени сати). Када смо код прековремених сати, једном за свагда треба прекинути ту причу, ако је прековремени рад последица недовољног броја извршилаца, решење је једноставно, запослiti људе и тако решити проблем.

Петоро деце наших радника завршило је са успехом школовање за маневриста 2011. године. Било је обећања да ће одмах почети да раде, а све је остављено за касније, кад крене „Фиат“. Превоз готових аутомобила је кренуо, деца не раде, маневриста недостаје. Баш лепо, можда то тако треба или пак, ко зна зашто је то добро.

Посебна прича је одлазак у „Фиат“ (упутство о технолошком процесу рада између железнице и Фиата, тачка 2.2.34 то јасно дефинише), поготову када се иде локомотивом серије 661. Наиме, поред машиновође и помоћника у управљачници се налазе и возовођа, а остали прегледач кола, маневристи и магационер, нормално на степеницама. Хвала богу, тек је јесен, али доћи ће и зима!?

Један прегледач кола недовољан је за извршење безбедног рада, јер док је он у „Фиат“-у, по реду вожње обавезно дође и оде путнички воз и један теретни, без надзора прегледача кола.

У свом раду, приликом пријема у „ФАС“-у прегледачи кола се сусрећу са случајевима да кола нису прописно осигурана (кајлована), нема прописаног размака између кола, што може да проузрокује кашњење воза. Како би се то избегло, потребно је да има прегледача кола у „ФАС“-у, али и магационера које би предходно требало снабдети униформама.

Неопходно је истаћи и чињеницу да у „ФАС“-у нема адекватног простора за железничаре. Наиме, док се врши технички и комерцијални преглед, потом проба кочница, остали радници

време проводе на отвореном (нема ни мокрог чвора).

У станици није ништа од предвиђеног урађено! И даље је неосветљена, нема ограде, што додатно ствара проблеме, јер је велика (константна) фреквенција грађана преко колосека, нема чуварске службе, али ни планираног видео надзора.

Да ће до сарадње железнице и „Фиат“-а доћи, знало се поодавно, али шта је предузето како би се рад одвијао несметано и без проблема?

С обзиром на све, посао се обавља, „Фиат“ је хвала богу кренуо! Али ... ?

ИНТЕРВЈУ СА ЧЛНОМ СИНДИКАТА

КАКО ВИДИТЕ СИНДИКАТ У НАРЕДНОМ ПЕРИОДУ?

Председник СО СТП Београд, Зоран Ђорђевић

Председник СО СТП Београд нам је био саговорник и на питање, да ли мисли да ће ова подела на четири предузећа још више уситнити синдикат, Ђорђевић је рекао, да ако би се синдикат даље делио, многе СО би изгубиле снагу, те и деловање код послодавца не би имало неку јачину и моћ. „Синдикат може да заштити своје чланство сталним радом на терену, борбом за боље услове рада, набавком заштитне одеће и обуће и сталним преговорима са Владом и послодавцем да се повећају примања, пошто се железница налази на последњој лествици по примањима од свих јавних предузећа.“

Да ли очекујете од нове Владе да врати железницу на место које јој припада, (да са другим вратимо карго превоз железници), као и да се дају олакшице, како би путнике вратили железници, а то подразумева и набавку нових вагона?

„Ја то очекујем“, наставио је Ђорђевић, „али због тренутног стања у фирмама, не надам се брзом и великом успеху.“ Ђорђевић полаже наду да у овој и наредној години останемо на неком нивоу и да напредујемо корак по корак, сходно улагању државе у железници.

Искрено очекује да се од ребаланса буџета обезбеде паре за исплату плате.

Шта у овим условима мислите о штрајкачком фонду и да ли бисте новац преусменили у друге сврхе?

„Штрајкачки фонд је неопходан и мислим да га не би требало дирати. То нам је, колико толико, задња линија одбране. Ако врх синдиката одлучи да овај фонд расформира, тада бих предложио да се новац усмери на позајмице, али ипак напомињем да то није добра идеја“, изнео је Ђорђевић.

Снежана Солдо

ИНТЕРВЈУ СА ЧЛНОМ СИНДИКАТА

ВРАТИТИ СМИСАО СИНДИКАТА

ИВАНА ПЕРИШИЋ, Обрачунски радник у возопратној служби Секције за Превоз путника Београд

Да ли користите рекреативни одмор преко синдиката и шта мислите о томе?

– Мислим да је рекреативни одмор добра ствар, али га има мало, па да би и повећање расположивих ваучера од 50 одсто било недовољно за потражњу.

Да ли су синдикати испунили ваша очекивања?

– Не, на жалост. Мислим да је синдикат добар само за појединце и да је синдикат изгубио сваки смисао, а да само појединци користе привилегије.

Шта бисте мењали или унели као новину у синдикат?

– Борба за радника, да се врати смисао синдиката и да се бришу мали синдикати из регистра, јер сматрам да један јак синдикат има исти циљ као и тридесетак малих, а снага је у великим синдикатима.

Против сам РСИ – мислим да се ту троше велике паре, а преусмеравањем ових средстава на куповину опреме за канцеларије (компјтери, климе и слично), би побољшали квалитет рада.

За сада се ради по моделу од пре 20–30 година.

Да ли је чланарина синдиката превелика у односу на мале плате?

– Ако има смисла и није, али у овим условима је превелика.

Радите ли поред овог посла још неки додатни посао?

– Не, иако ми је плата 22.000 динара, а само комуналије износе 15.000 динара. Ја бих радила додатно, али посао који радим ми одузима много времена.

Снежана Солдо

ЈЕЗИК У СОСУ

Свакодневно нам убацују гомилу нових појмова и речи, не објашњавајући их. Као – паметан ће и сам схватити. А свако би да изгледа паметан, па оћути и схвати то на свој начин (или уопште не схвати)

Пише: Зоран Миленковић

Сведоци смо свеприсутне и својеврсне едукације на највишем државном нивоу...

А ми, помалчице, те полагацко, све мање и мање схватали оно што нам се говори. Потошто мудри свуда унаоколо са разумевањем климају главом, онда то што се говори мора да је нешто јако паметно. А потошто је то јако паметно, нама нема друге него да то узмемо здраво за готово. Тако губимо тло под ногама и искљученог мозга, спремни смо за даљу обраду (убило се од духовитости!). Спремни смо да се постигнемо, прихватимо тврђњу да смо и ружни и зли, а онда са страхопштовањем слушамо указивања разних експерата што се онолико труде, а све зарад нашег добра и остварења наших циљева. Не зна се којих, али судећи по последицама, ми се међусобно не разумемо (ко у клин - ко у плочу), свако вуче на своју страну, нема слога...

Уосталом ту ничег новог нема. Све је то још Орвел потанко описао у свом роману „1984.“, а он је врло добро знао о чему пише и кому новоговор служи. То је визија тоталитарне државе у којој је човек као личност потпуно деградиран и где чашица оних на власти држи у страху цело становништво, где владају беда и глад, где се историја фалсификује и где су људске вредности доведене на најнижи степен (а шта ће на ово рећи разне невладине организације?).

САМО РЕЧИ ИСТЕ

Ипак, то није једини наш проблем.

Већина људи верује да је српски језик стар, леп, богат појмовима и прецизан. Неки су убеђени да фондом речи и сликовитошћу спада међу водећим у свету. Јасно, као и код других живих језика, у свакодневном општењу долази до сиромашења језика и продора туђих речи. Ипак, рекло би се да нема проблема у јавној комуникацији и споразумевању - јасно и прецизно слушаоци схватају говорника и читаоци писца. Међутим, све је учесталија појава неке врсте злоупотребе језика, па се једним тим истим речима саопштавају сасвим различите мисли (ово се зове - аналитички приступ проблему).

Човек се просто збуни када упоређује исту пања или саопштења СНС, ДС, ДСС, СРС, СПС, СПО или разних покрета и других политичких организација, из власти или опозиције. Готово да се не разликују. Невоља је, међутим, што политичари, научници, стручњаци, привредници и сви који се јавно, истим речима, залажу за прикупљање свету, реформе, тржиште и приватизацију, не мисле исто. Проблем је, можда и

језички (ваљда ће нам светски лингвисти помоћи), али сасвим сигурно превазилази способност изражавања и саопштавања мисли и идеја.

СРПСКА ПОСЛА

Права је мука одгонетнути шта се иза речи крије, како се истим речима саопштавају супротна мишљења, идеје и визије

Партије на власти, природно, сматрају да су они једино способни да изведу промене и реформе. Они из опозиције желе то исто (само мало више па су и мало више слаткоречиви). Разни економисти и политичари мисле како поседују знања да државу изведу из кризе, а привредници хвале либерализацију тржишта и истовремено траже државну заштиту свог предузећа, своје гране или привреде у целини.

Чим се општа залагања за реформе и промене помакну на конкретне законе и мере, на поступке и потезе, на инструменте и рокове, онда настају разлике. Свако, заправо, заступа свој интерес. Једни би да очувају власт, други би да је освоје. Једни би да мењају све, други би само прилагођавали и мењали оно што не функционише. Једни су за слободну утакмицу, други за државну заштиту. Није проблем ни у различитим интересима, они су чак и природни. Проблем је у препознавању када ти интереси воде или могу одвести државу, привреду и грађане (и са визом и без визе-нигде)!

А наш грађанин покорни, може само једно – да брижно чува српски језик.

Биће да он садржи нешто врло битно, чим се толико дugo и истрајно упињу да га унаказе.

ПАС СА ПЕДИГРЕОМ

Пише: Зоран Миленковић

◆ Један се стално мотао око железничке станице. Режао је на трпљиве путнике, лајао, кидисао на њихов пртљаг и отимао храну ...

◆ Он је само носио службени назив – пас, а уствари је био обична џукела ...

◆ И како то бива са џукелама у Небеској Србији, брзо се нашао у кафилерији.

◆ Међутим, већ сутрадан овај је поново био на железничкој станици и почeo да лаје још жешће.

◆ Наиме, испоставило се да то уопште није био обичан пас – већ пас са педигреом!

ЗАНИМЉИВОСТИ ИЗГРАДЊА СРПСКИХ ПРУГА

Припрема: Владимир Радојевић

- ◆ Од почетка градње пруга у току 19. века на подручју данашње Републике Србије, па до краја 1900. године било је изграђено укупно 2.262,7 km пруге, од чега је 2.180 km нормалног колосека и 82,7 km узаног колосека.
- ◆ Изградња првих пруга у Кнежевини Србији, отпочела је знатно касније него у Војводини – после 28. година, а у односу на Косово и Метохију после 10. година.
- ◆ Изграђена мрежа пруга по подручјима Србије до краја 1900. године била је распоређена на следећи начин:
 - у Кнежевини Србији било је изграђено 660,6 km пруге, од чега је 639,3 km нормалног и 21,3 km узаног колосека,
 - на подручје Војводине било је изграђено укупно 1.503,6 km пруга од чега је 1.442,2 km било нормалног, док је 61,4 km узаног колосека,
 - на подручју Косова и Метохије било је изграђено 98,5 km пруге нормалног колосека.
- ◆ У периоду између балканских ратова па до краја I светског рата на подручју Србије изграђено је укупно 164,8 km пруге нормалног колосека.
- ◆ У периоду од 1919. до 1945. године на подручју Србије изграђено је укупно 988,4 km пруге, од чега 772,5 km нормалног и 251,9 km узаног колосека.
- ◆ Просечна густина мреже пруга 1940. године износила је 4,7 km пруге на 100 квадратних километара површине територије Србије.
- ◆ У Србији је, на крају 1960. године, било 4.475 km пруге, од чега: 3.725 km пруге нормалног колосека, 720 km пруге узаног колосека и 30 km пруге узаног колосека 0,60m.
- ◆ Од 1961. до 1990. године, у Србији су укинуте за саобраћај 52 пруге, укупне дужине 1.577,7 km, од чега је 647,1 km пруге нормалног и 930,6 km узаног колосека.

ЧЕФОРИЗМИ

ЧЕДОМИР Ј. МИТИЋ

- * Ако вам је јасно како, све ће вам у животу бити лако.
- * Такви смо ми: у захтевима смо истрајни, али у реализацији увек забрљамо.
- * Господо, имамо ми рецепт за бољи живот, али нам фале паре.
- * За разлику од оптимисте, пессимиста свој ауто гони само у рикверц.
- * Дефинитивно смо схватили да смо отишли корак напред - у назадовању.
- * После полагања камена темељца, одмах су прешли на пресецање врпце и свечано отварање непостојећег објекта - да не губе у времену.
- * Довели су нас до провалије, а онда констатовали да им је вид ослабио.
- * Колумбо је пронашао Америку, а онда је Америка отишла корак даље - пронашла је непостојећу државу Косово.
- * Ако ћемо право, бити увек у праву није право.
- * Лоше нам је кренуло - а тако нам и иде.
- * Што рече песник: „Синко, ако си поштен, не иди у политику“.
- * Имамо ми свој циљ, само смо у дилеми како да га остваримо.
- * Тако је то код нас: све је више оних који питају, а све је мање оних који треба да одговарају.
- * Био је врхунски иноватор: измислио је начин да и пије и једе на туђ рачун.
- * Дефинитивно смо схватили: да је за наш спас неопходан „бајпас“.
- * Данас имамо две врсте грађана: оне који имају толико да не знају шта и колико имају и они који знају шта све немају и колико немају.
- * То је политичар: док је себи грабио, грађанима је само обећавао.

**SINDIKAT ŽELEZNIČARA SRBIJE
KOMISIJA ZA FOND SOLIDARNOSTI RADNIKA**

**Odobrena solidarna bespovratna novčana pomoć za AVGUST 2012. godine, na sastanku održanom
17.08.2012.godine.**

R.broj	Po članu	Ime i prezime	JSO	Iznos
1.	4.5	Gandži Živkić Mirna	ZOVS N. Sad	8.400,00
2.	4.3	Petrović Bratislav	ZOVS Lapovo	12.300,00
3.	4.3	Branković Janko	ETP Subotica	12.300,00
4.	4.5	Jakovljević Dejan	ETP N. Sad	20.000,00
5.	4.8	Kemera Stojan	SP Zrenjanin	20.000,00
6.	4.4	Stojković Zlata	SP Kos. Polje	15.000,00
7.	4.3	Petrović Tanja	SP Beograd	12.300,00
8.	4.3	Ilić Ljubinka	SP Beograd	8.300,00
9.	4.3	Mrkšić Željko	ZOP S. Mitr.	20.000,00
U K U P N O				128.600,00

**PREDSEDNIK
KOMISIJE FONDA SOLIDARNOSTI**

MILANOVIĆ SLOBODAN

**PREDSEDNIK
SINDIKATA ŽELEZNIČARA SRBIJE**

MIRKO LAZIĆ

Na sednici održanoj 17.08.2012.godine, Komisija za fond solidarnosti radnika donela je sledeću:

O D L U K U

1. Odobravaju se pozajmice članovima SŽS-a, za mesec avgust 2012. godine po spiskovima dostavljenim iz JSO-a i to:

NAZIV JSO	BROJ POZAJMICA	IZNOS
JSO STP	216	4.320.000,00
JSO ZOP	125	2.500.000,00
JSO ZOVS	176	3.520.000,00
JSO ETP	78	1.560.000,00
JSO UP-ZS	60	1.200.000,00
JSO TKS	54	1.080.000,00
JSO VV	51	1.020.000,00
U K U P N O	760	15.200.000,00

2. Spiskovi JSO-a su sastavni deo ove odluke.

**PREDSEDNIK
KOMISIJE FONDA SOLIDARNOSTI**

MILANOVIĆ SLOBODAN

**PREDSEDNIK
SINDIKATA ŽELEZNIČARA
SRBIJE**

MIRKO LAZIĆ

**SINDIKAT ŽELEZNIČARA SRBIJE
KOMISIJA ZA FOND SOLIDARNOSTI RADNIKA**

Odobrena solidarna bespovratna novčana pomoć za SEPTEMBAR 2012. godine, na sastanku održanom 21.09.2012. godine.

R.broj	Po članu	Ime i prezime	JSO	Iznos
1.	4.4	Vukosavljev Kosta	TKP Zrenjanin	25.000,00
2.	4.4	Petković Zoran	ETP Niš	15.000,00
3.	4.3	Heredi Zoltan	SP Subotica	20.000,00
4.	4.3	Stanković Žarko	UPZS Bgd.	20.000,00
5.	4.3	Oroz Ranko	VV Kraljevo	20.000,00
6.	4.3	Ivanović Milovan	VV Užice	7.000,00
7.	4.6	Ristić Slavoljub	ZOVS Niš	20.000,00
8.	4.3	Radosavljević Slobodan	ZOVS Lapovo	20.600,00
9.	4.3	Aksić Momir	ZOVS Makiš	20.600,00
10.	4.3	Ivanović Željko	ZOVS Zemun.	8.300,00
U K U P N O				176.500,00

**PREDSEDNIK
KOMISIJE FONDA SOLIDARNOSTI
MILANOVIĆ SLOBODAN**

**PREDSEDNIK
SINDIKATA ŽELEZNIČARA SRBIJE
MIRKO LAZIĆ**

Na sednici održanoj 21.09.2012. godine, Komisija za fond solidarnosti radnika donela je sledeću:

O D L U K U

1. Odobravaju se pozajmice članovima SŽS-a, za mesec septembar 2012. godine prema spiskovima dostavljenim iz JSO-a i to:

NAZIV JSO	BROJ POZAJMICICA	IZNOS
JSO STP	215	4.300.000,00
JSO ZOP	125	2.500.000,00
JSO ZOVS	176	3.520.000,00
JSO ETP	79	1.580.000,00
JSO UP-ZS	60	1.200.000,00
JSO TKS	54	1.080.000,00
JSO VV	51	1.020.000,00
U K U P N O	760	15.200.000,00

2. Spiskovi JSO-a su sastavni deo ove odluke.

**PREDSEDNIK
KOMISIJE FONDA SOLIDARNOSTI
MILANOVIĆ SLOBODAN**

**PREDSEDNIK
SINDIKATA ŽELEZNIČARA
SRBIJE
MIRKO LAZIĆ**

**ПРЕГЛЕД РЕГИСТРОВАНИХ СИНДИКАТА У ЈП „ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ“
СА БРОЈЕМ ЧЛНОВА ЗАПОСЛЕНИХ У ПРЕДУЗЕЋУ ЗА АВГУСТ 2012. године**

РЕД. БРОЈ	НАЗИВ СИНДИКАТА	ИДЕНТИФИКАТОР	БРОЈ ЧЛНОВА
1	СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ	1.5.6.7. А. К	5898
2	СИНДИКАТ ИЗВРШНИХ СЛУЖБИ СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	Л	2925
3	СИНДИКАТ РАДНИКА ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ СРБИЈЕ	9, Д, М	2537
4	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА СРБИЈЕ	4	1820
5	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА	2	1582
6	СИНДИКАТ ИНВАЛИДА РАДА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	3	40
7	СИНДИКАТ ОПЕРАТИВНЕ СЛУЖБЕ БЕОГРАД	8	62
8	СИНДИКАТ УДРУЖЕНИХ ЖЕЛЕЗНИЧАРА	7	40
9	АСНС - ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЗАПОСЛЕНИХ У ЈЖЕЛ. САОБРАЋАЈУ	Н	15
10	РЕГИОНАЛНО ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	С	522
11	АСНС ЖЕЛЕЗНИЧКИ СИНДИКАТ	Т	213
12	СИНДИКАТ ЈСП - БГД НЕЗАВИСНОСТ	Е	237
13	СИНДИКАТ СТРУЧНИХ СЛУЖБИ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	Ј	254
14	СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА	В	8
15	СИНДИКАТ НОВИНАРА ЖСТПБЕОГРАД		
16	УДЕЛНИЧЕНИ НЕЗАВИСНИ ГРАНСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	У	12
17	СИНДИКАТ ПРЕВОЗА ПУТНИКА СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	М	0
18	СИНДИКАТ ИНФРАСТРУКТУРЕ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ	Х	252
19	СИНДИКАТ РАДНИКА ПРЕВОЗА РОВЕ	Д	0
20	СИНДИКАТ ВУЧЕ СРПСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА	Ž	0
21	СРПСКИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА 1884	Д	68
22	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА ВОВОДИНЕ		6
23	ЖЕЛЕЗНИЧКИ СИНДИКАТ ПРВИ МАЈ		12
24	НЕЗАВИСНИ СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА ВОВОДИНЕ		63
25	СИНДИКАТ СОЛИДАРНОСТ		1
26	СИНДИКАТ МАШИНОВОЂА СОЛИДАРНОСТ УЖИПЕ		19
27	СРБИЈА КАРГО СИНДИКАТ ЖЕЛЕЗНИЧАРА		25
28	СИНД. ОРГ. ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКЕ СТРУКЕ ЕПН НИШ	0	0
	НИСУ ЧЛНОВИ		2137
	УКУПНО ЗАПОСЛЕНИХ		18422

БЕОГРАД 13.09.2012. год.

СИЖЕ • Лист Синдиката железничара Србије • Основач и издавач: Синдикат железничара Србије • **Главни и одговорни уредник:** Мирко Лазић • **Адреса:** 11000 Београд, Немањина 6 • **Тел./факс:** 011/36-18-354 • www.szs-railsyn.org • **E-mail:** ztp_szs@yahoo.com;

Уређивачки одбор: Комисија за информисање, образовање и издавачку делатност Синдиката железничара Србије: Владимира Радојевић, Биљана Кикић, Горана Ђорђевић, Звонимира Мишић, Милоја Переић, Миле Урошевић, Душан Василић • **Сарадници:** Вера Арсенијевић, Снежана Солдо, Драган Васиљевић и Зоран Миленковић • **Техничка припрема:** Марко Марјановић, Драган Васиљевић и Вера Арсенијевић

Извршни издавач: Желнид Београд • **Адреса редакције:** 11000 Београд, Немањина 6 • **Тел:** 011/36-18-354; • **Штампа:** Желнид, Београд • **CIP - Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд 331.105.44(497.11)** • ISSN 1451-7035 • COBISS.SR.ID 135437063

ЈСО БОРНЕТВАДОВ, АКЦИЈА НЕ ВИ
ПРЕДАО ДА ЈАСМ
ДАВИЧУЈАМ, АУТАРНЕ ДОРАДИ.

ЈАВА ИЛИ САН?